

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 3Tdo/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011447
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:2320011447.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku na neverejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2023 v Bratislave, v trestnej veci obvineného T. S. G. T. Ó. G. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. e) Trestného zákona a s poukazom na § 139 písm. e) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného T. S. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 11. novembra 2021, sp. zn. 6To/37/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného T. S. s a o d m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta (ďalej len „súd I. stupňa“) zo 17. februára 2021, sp. zn. 1T/141/2020, bol obvinený T. S. (ďalej len „obvinený“) uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. e) Trestného zákona a s poukazom na § 139 písm. e) Trestného zákona a prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

- 19. septembra 2020 v čase okolo 16.30 hod. v rodinnom dome na adrese E., X. XXXX/XX vnikol do rodinného domu cez neuzamknutú bránku vysokú cca 160 cm tak, že si otvoril haspru z vnútornej strany bránky, prešiel po dvore k zadnému vchodu do domu, ktorý nebol zamknutý, z ďalších uzamknutých dverí vybral sklenú výplň, čím sa dostal do kuchyne, kde po príchode vlastníčky P. Y. ju napadol zozadu z pravej strany tak, že ju udieral kovovou palicou po oboch rukách a kričal na ňu: „peniaze, many, many, ja potrebujem peniaze, lebo ťa zabijem“, preto mu podala čiernu kabelku, ktorej obsah vysypal a zobral hotovosť 20 €, potom ju sácal po chodbe do jej izby, kde ju zatvoril a prehľadával zatiaľ celý dom a zo sekretára v obývacej izbe vybral dva sety porcelánového servisu, rôzne sošky a vázy a fľašu alkoholu, ktoré zabalil do handry, kedy P. Y. vyšla z izby na dvor odkiaľ zakričala na susedov, ktorí jej prišli na pomoc, vtedy T. S. utiekol z domu aj s odcudzenými vecami, čím poškodenej P. Y., nar. XX. A. XXXX, bytom E., X. XXXX/X spôsobil povrchové zranenia na oboch rukách a majetkovú škodu vo výške 503 €.

Súd I. stupňa obvinenému podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil protialkoholické ochranné liečenie ambulantnou formou a poškodenú P. Y., nar. XX. A. XXXX, bytom E., X. XXXX/XX podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“), na podklade odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „prokurátorka“) a obvineného, rozhodol rozsudkom z 11. novembra 2021, sp. zn.

6To/37/2021 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zo 17. februára 2021, sp. zn. 1T/141/2020 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti rozsudku odvolacieho súdu z 11. novembra 2021, sp. zn. 6To/37/2021 podal obvinený prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Lucie Gašpírikovej, advokátky v Šali dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré bolo súdu I. stupňa doručené 20. októbra 2022.

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že považuje rozsudok súdu I. stupňa, ako aj rozsudok odvolacieho súdu za vecne a právne nesprávne, pretože v rozsudku odvolacieho súdu je nesprávne zohľadnená okolnosť spáchania viacerých trestných činov (t. j. zločinu lúpeže a prečinu porušovania domovej slobody) podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, v dôsledku ktorej odvolací súd nepristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu, čo považuje za neprimerane prísne, a vzhľadom na zásadu ne bis in idem, pri aplikovaní ktorej by okolnosť spáchania viacerých trestných činov ovplyvnila dolnú i hornú hranicu trestu, by na ňu bolo prihliadané dvakrát, čo je v jeho neprospech.

Zároveň odvolací súd nesprávne zohľadnil priťažujúcu okolnosť, že obvinený už bol za trestný čin odsúdený, pričom súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť prihliadať a odvolací súd dostatočne neodôvodnil, prečo predchádzajúce odsúdenie zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť. Argument odvolacieho súdu, že odsúdenia nie sú zahľadné, nepovažuje obvinený za dostatočné.

Ďalej obvinený v dovolaní definoval účel trestu, jeho funkcie a zásady jeho ukladania, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) z 1. októbra 2019, sp. zn. 4To/6/2018.

Obvinený má za to, že v jeho prípade existuje viac okolností, pre ktoré by mohol súd rozhodnúť pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody a aplikovať § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, a to účinné vyhlásenie o vine [ktoré ja zároveň poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Trestného zákona], pričom poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia dovolacieho súdu č. 44/2017, napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti (R 11/1968), už počas priebehu trestného konania si uvedomil nesprávnosť svojho predošlého správania, nad ktorou prejavil ľútosť, zároveň vôľu zúčastniť sa na liečení v súvislosti so svojou závislosťou a začal pracovať na odstránení škodlivých následkov svojej trestnej činnosti. Dochádzalo tak k jeho prevýchove už počas trestného konania, ktorá však bola limitovaná výkonom uloženého trestu odňatia slobody, pretože mu nie je umožnené podrobiť sa ochrannému liečeniu v súvislosti s predošlou závislosťou, jeho kontakt s rodinou je obmedzený, čo obmedzuje uplatnenie individuálnej prevencie a jeho prevýchovu.

Obvinený s poukazom na uvedené skutočnosti považuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za neprimeraný a izolovaný prostriedok generálnej prevencie a morálneho odsúdenia bez prihliadnutia na napĺňanie ostatných funkcií trestu, ktoré sú týmto spôsobom marené, čím došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu v dôsledku nedodržania ustanovení § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona, čo napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Obvinený navrhol dovolaciemu súdu, aby vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona v neprospech obvineného z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok odvolacieho súdu z 11. novembra 2021, sp. zn. 6To/37/2021 v časti výroku o treste a rozsudok súdu I. stupňa zo 17. februára 2021, sp. zn. 1T/141/2020 v časti výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu I. stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka sa k dovolaniu obvineného vyjadrila v podaní doručenom súdu I. stupňa 22. novembra 2022, v ktorom uviedla, že v predmetnej trestnej veci odvolací súd vymeral obvinenému trest s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona, a tak mohol a musel pri určení konkrétnej trestnej sadzby prihliadnúť na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona nebolo možné v prípade obvineného nevziať do úvahy, keďže podľa odpisu z registra trestov spáchal celý rad trestných činov. Vzhľadom na uvedené bola prokurátorka toho názoru, že odvolací súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne aplikoval ustanovenie § 37 Trestného zákona a obvineným namietané skutočnosti nezakladajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Čo sa týka námietky obvineného ohľadom neaplikovania § 39 Trestného zákona, majúc za to, že obvinenému bol uložený neprimerane prísny trest, prokurátorka poukázala na stanovisko trestnoprávneho kolégia dovolacieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky zverejnené pod č. 5/2011, podľa ktorého nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona nezakladá žiadny dovolací dôvod. Prokurátorka vo vyjadrení vyjadrila názor, že v dovolacom konaní by prichádzalo do úvahy preskúmanie rozhodnutí len vo vzťahu k správnosti výroku o treste, a to výlučne z pohľadu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Poukázala aj na rozhodovaciu činnosť dovolacieho súdu, z ktorej vyplýva, že nepoužitie § 39 Trestného zákona pri ukladaní trestu nezakladá žiaden z dovolacích dôvodov uvedených v prvom odseku § 371 Trestného poriadku, jeho použitie a zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby môže naplniť atribúty dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, ak jeho použitie nie je spojené so žiadnou skutočnosťou, ktorá by zakladal zákonný dôvod pre takýto postup (S 5/2011, R 51/2014).

Prokurátorka dovolaciemu súdu navrhla, aby podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol dovolanie obvineného, pretože je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním obvineného a vyjadrením prokurátorky predložený dovolaciemu súdu na rozhodnutie 29. decembra 2022.

Dovolaciemu súdu bolo 30. decembra 2022 doručené podanie obvineného, označené ako sťažnosť voči prokurátorky a žiadosť o odňatie a prikázanie veci, v odôvodnení ktorého uviedol, že má dôvodné podozrenie že prokurátorka je voči jeho osobe zaujatá a žiada o odňatie a prikázanie veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, § 373 ods. 1 Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a spĺňa obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku. Po vykonaní takto vymedzeného formálneho prieskumu podaného dovolania však dovolací súd zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť, pretože nie je dôvodné.

Dovolací súd primárne poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov sú z tohto dôvodu striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia. Dovolací súd preto nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Dovolanie je ako mimoriadny opravný prostriedok v rámci trestného konania spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

Dovolací súd tiež zdôrazňuje, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie

právných dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (rozhodnutie č. 120 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 6/2012). S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, dovolací súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

V posudzovanej trestnej veci uplatnil obvinený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a jeho námietky smerovali proti zohľadneniu príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona a neaplikovaniu ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pri úkladní trestu, ktorý je podľa jeho názoru neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o vyššie uvedené dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k výroku o treste, je potrebné uviesť, že v prípade, ak nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstáť v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste, okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste, môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k výroku o treste.

Dovolací súd preto námietky obvineného v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku subsumoval pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin neprípúšťa.

Zo znenia predmetného ustanovenia je zrejmé, že tento dovolací dôvod môžu napĺňať dve alternatívy - uloženie trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prerokovaný trestný čin neprípúšťa.

Obvinený v podanom dovolaní uplatnil námietku ohľadom nesprávneho vyhodnotenia príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona odvolacím súdom. Dovolací súd k tejto otázke poukazuje na judikovaný záver (rozhodnutie č. 18 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2015), podľa ktorého otázka zisťovania, resp. zhodnotenia (ne)existencie poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak ale súd vo výroku napadnutého rozhodnutia konštatuje danosť niektorej takejto okolnosti, či už poľahčujúcej alebo príťažujúcej, ale v rozpore s tým ju nezoberie do úvahy pri ukladaní trestu - pri úprave trestnej sadzby - tak, ako to ustanovuje § 38 ods. 2 až 4 Trestného zákona, ide o skutočnosť, ktorá za splnenia podmienky uvedenej v § 371 ods. 5 Trestného poriadku môže znamenať naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia).

V posudzovanom prípade pritom k situácii uvedenej v druhej vete citovaného judikátu nedošlo. Odvolací súd v pôvodnom konaní pri rozhodovaní o treste prihliadal len na poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, ktoré boli ustálené vo výroku o treste odsudzujúceho rozhodnutia - jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona.

V zmysle R 18/2015 tak dovolací súd predmetnú námietku obvineného nemohol preskúmať.

Ďalšou dovolacou námietkou obvineného bolo, že trest, ktorý mu bol uložený v pôvodnom konaní, je neprimerane prísny, pretože pri jeho ukladaní nebolo aplikované ustanovenie § 39 Trestného zákona.

Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko č. 5 trestnoprávneho kolégia dovolacieho súdu publikované v Zbierke stanovísk dovolacieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 1/2011, z ktorého vyplýva, že hmotnoprávne ustanovenie § 39 Trestného zákona (resp. § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006) o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody svojou povahou a významom sa primkýna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Trestného zákona, ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstáť v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste nepadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Trestného zákona (resp. § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006), v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona resp. § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006 nezakladá žiadny dovolací dôvod.

S ohľadom na uvedené je výhradnou právomocou súdov v pôvodnom konaní posúdiť všetky okolnosti prípadu, resp. osobné pomery páchatela, prípadne aj ďalšie zákonné kritéria upravené v § 39 Trestného zákona na mimoriadne zmiernenie trestu, bez možnosti dosiahnutia ich opätovného preskúmania v dovolacom konaní.

V danom prípade bol obvinenému trest odňatia slobody uložený na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a preto, hoci obvinený aplikoval v dovolaní nesprávne dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolací súd aj pri posúdení jeho dovolacej argumentácie (ním vytýkaných chýb rozhodnutiam súdov v pôvodnom konaní) podraďujúc ju (subsumujúc) pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku konštatuje, že trest obvinenému právoplatne uložený na podklade odsudzujúceho rozhodnutia (resp. rozhodnutí súdov oboch inštancií, posudzujúc ich ako celok v obsahovej jednote a nadväznosti), mu bol uložený v zákonnej stanovenej trestnej sadzbe.

K námietke neprimeranej prísnosti trestu dovolací súd len dodáva, že takáto námietka nenapĺňa označený dovolací dôvod, ktorý môže byť naplnený len uložením trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby; posudzovanie primeranosti trestu uloženého v jej rámci je mimo prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu.

Čo sa týka podania obvineného, ktoré označil ako sťažnosť voči prokurátorky a žiadosť o odňatie a prikázanie veci dovolací súd uvádza, že zaujatosť prokurátorky možno namietat v prípravnom konaní, v súčasnom štádiu trestného konania, ktorého predmetom je rozhodnúť o dovolaní obvineného, to možné nie je, keďže prokurátor je v súdnom konaní stranou konania, a čo sa týka žiadosti o odňatie a prikázanie vecí, z podania obvineného nie je zrejmé, komu žiada vec odňať a ani komu ju chce prikázať. V dôsledku uvedeného sa dovolací súd týmto podaním obvineného bližšie nezaoberal.

Z uvedených dôvodov dovolací súd odmietol dovolanie obvineného, pretože zistil, že je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku [pôvodne obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

Toto rozhodnutie prijal senát dovolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.